

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010316
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1414010316.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného R. X., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/127/2014 zo 16. decembra 2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. marca 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/127/2014 zo 16.12.2014 bol obžalovaný R. X. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 16.05.2014 v čase okolo 08.00 h v C. na schodoch do predajne C. na ul. Ľ. U. X fyzicky napadol poškodeného B. Q. tým spôsobom, že ho zozadu chytil za bundu a potom, čo sa poškodený otočil, tohto päšťou udrel do tváre a kolenom kopol do brucha, v dôsledku čoho začal poškodený krváčať na tvári, pridržiavajúc si poškodeného druhou rukou, následne poškodeného zatiahol za schody do rohu, kde do poškodeného kopal, opakovane ho udieral päšťou do hlavy, počas čoho na poškodeného kričal, aby mu dal peniaze čo má, inak ho zabije, potom čo sa poškodenému podarilo nastriekať obžalovanému do tváre slzný sprej a utiecť, tohto naháňal, dobehol ho pri zelovoci, kde mu vyzliekol bundu, ktorú prehmatal, následne poškodený vbehol do trolejbusu č. 33, kde opakovane kričal o pomoc, pričom obžalovaný ho dobehol a žiadal od neho peniaze s tým, že mu nikto nepomôže, na čo mu poškodený povedal, že mu pomôže polícia, pričom obžalovaný ho päšťou buchol do hlavy a na zastávke R. ho vytiahol z trolejbusu von, počas čoho poškodeného stále držal, následne mu strhol vrecúško s finančnou hotovosťou 650,- €, ktoré mal poškodený prevesené na šnúrke cez krk a keď sa ho poškodený spýtal prečo to robí, opäť ho buchol päšťou do tváre,

Za to mu bol podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. - S. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rozsudok samosudca odôvodnil nasledovne: "V predmetnej veci bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne. Obžalovaný vo svojej výpovedi nepoprel, že poškodeného napadol a zbil. Poprel, že by sa mu vyhrážal zabitím a poprel, že by mu zobral peniaze. Priznal však, že poškodenému zobral pervitín. Motív svojho konania uviedol snahu zabrániť poškodenému v držbe drogy

a v tom, aby ju ponúkal jeho priateľke. Skutočnosť, že poškodený bol obžalovaným napadnutý a zbitý je jednoznačne preukázaná výpoveďou poškodeného Q., ohliadkou jeho tela a lekáorskými správami, výpoveďami svedkov S., G. a S.. Spornou ostala otázka, či obžalovaný zobral poškodenému peniaze, alebo iné veci, alebo mu nezobral nič. Poškodený vo svojej výpovedi jasne a zrozumiteľne po zákonom poučení dva krát zhodne uviedol, že v kapsičke na krku mal peniaze v sume 650,-Eur, o existencii ktorých vedela svedkyňa F.. Svedkyňa S. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní potvrdila, že obžalovaný chcel poškodeného okradnúť. Chcel mu zobrať drogy a asi aj peniaze. Takže to, že poškodený peniaze mal, vedela aj svedkyňa S. a musel o ich existencii vedieť aj obžalovaný. Táto svedkyňa potvrdila, že peniaze a drogy nosil poškodený v kapsičke na krku. Svedkyňa tiež potvrdila, že po skutku sa jej obžalovaný pochválil, že poškodenému zobral drogy. Je teda celkom jednoznačne preukázané aj to, že obžalovaný sa zmocnil cudzej veci. Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, svedkyň X., S. a F. v tom smere, že poškodený pred skutkom mal u seba drogy, nevyvracia toto tvrdenie tú skutočnosť, že okrem drogy mal pri sebe poškodený aj ním uvádzanú finančnú hotovosť. Súd v tomto smere poukazuje na zrejmu snahu obžalovaného a s ním spriaznených svedkov X. - jeho matky a F. - jeho bývalej družky o spochybnenie toho, že poškodený mal u seba ním uvádzanú sumu peňazí. Súd poukazuje na to, že svedkyňa X. nevidela koľko drogy u seba poškodený mal, kde ju zakúpil, za akú sumu. Jej tvrdenie, že nemal na cestu je vyvrátené tým, že po skutku preukázateľne mal pri sebe v bunde sumu okolo 65,-eur a pred skutkom bol ešte v obchode nakupovať alkohol. Musel mať teda dosť peňazí na cestu do H.. Okrem toho medzi tvrdením obžalovaného a svedkyne X. sú rozpory. Obžalovaný tvrdí, že poškodený svedkyňi ponúkal na T. drogu, čo ona nepotvrdila. Svedkyňa F. mala aj po skutku zrejmu snahu vypovedať nepravdivo v sane pomôcť obžalovanému a celkom zjavne o tom chcela presvedčiť aj svedkyňu S. a chcela ju prinútiť, aby táto zmenila svoju výpoveď v prospech obžalovaného. Výpovede týchto dvoch svedkyň súd hodnotí ako nevierohodné, ovplyvnené príbuzenským a priateľským pomerom k obžalovanému a snahou zmierniť jeho trestné stíhanie.... Dokazovaním bolo celkom jednoznačne preukázané, že obžalovaný napadol v inkriminovaný deň na uvedenom mieste a popísaným spôsobom poškodeného. Bolo jednoznačne aj preukázané, že obžalovaný sa násilím v čase skutku zmocnil cudzej veci. Súd nemal žiadny objektívny dôvod spochybniť tvrdenie poškodeného, že mu obžalovaný odcudzil ním uvádzanú sumu peňazí. Nikto zo svedkov nevyvrátil jeho tvrdenie, že tieto peniaze mal. Bolo by aj nelogické, ak by obžalovaný poškodenému zobral len pervitín, aby poškodený skutok oznamoval na polícii, lebo by sa tak vystavil nebezpečenstvu trestného stíhania.“

K uloženému trestu dôvodil: “Nakoľko prevažuje pomer príťažujúcich okolností, súd v zmysle ust. § 38 ods. 4 Trestného zákona obžalovanému zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol tak ukladať obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe od 4 rokov 8 mesiacov do 8 rokov. Súd uložil obžalovanému výchovný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorý považuje za dostatočný na nápravu páchatel'a a jeho prevýchovu. Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zo zákona ho súd zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Takto uložený trest by mal dostatočne splniť svoj účel, ako to má na mysli Trestný zákon.“

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný po porade s obhajcom do výroku o vine a do výroku o treste, ktoré obhajca ako aj samotný obžalovaný písomne zdôvodnili.

V dôvodoch odvolania obhajca v mene obžalovaného dal do pozornosti, že tak ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní obžalovaný prehlásil, že sa necíti byť vinným v zmysle podanej obžaloby. Priznal, že so svedkom - poškodeným - B. Q. mal problém, pretože tento došiel z H. za tým účelom, aby tu relatívne lacno kúpil drogy, konkrétne pervitín a v H. ho so ziskom predal. Medzitým, kým bol v C. krátku dobu, núkal drogy Z. F. a F. S., dokonca aj matke obžalovaného, hoci vedel, že sa tieto snažia oslobodiť od závislosti na drogách a preto zakročil a žiadal, aby poškodený pervitín, ktorý zakúpil, vydal, tento sa však bránil, naháňali sa, obžalovaný ho chcel chytiť a odvieť na políciu, čo sa ale nepodarilo, avšak aspoň pervitín, ktorý mal poškodený na krku v nejakom vrecúšku zneškodnil tak, že ho rozsypal na zem.

Svedok- poškodený Q. neskoršie išiel na políciu, kde podal trestné oznámenie. Obžalovaný je presvedčený, že v rámci boja proti drogovým závislostiam mal morálne právo zakročiť proti takémuto konaniu p. Q. s tým, že mal snahu ho vydať do rúk polície, čo už ale bolo neskôr bezpredmetné, pretože dôkaz, metamfetamín v hodnote 650 €, už bol rozfúkaný vetrom. Považuje za veľký nedostatok konania pred súdom to, že nebol osobne vypočutý B. Q., nemohol s ním byť konfrontovaný, nemohol mu klásť otázky, pretože sa na súd nedostavil a OČTK po jeho výsluchu hneď po skutku na polícii, stratili s ním

kontakt, nakoľko sa pravdepodobne zdržuje dlhodobo v zahraničí. Z hore uvedených dôvodov má za to, že odvolanie je dôvodné, žiada tomuto vyhovieť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Odvolanie zdôvodnil obžalovaný R. X. samostatným podaním, v ktorom vytýka prvostupňovému súdu, že ho uznal vinným len na základe výpovede poškodeného B. Q., ktorú na pojednávaní prečítal i napriek tomu, že obžalovaný s tým nesúhlasil. Uvedené považuje za porušenie jeho práv na obhajobu. Dal do pozornosti, že výpovede poškodeného boli urobené pred ustanovením obhajcu. Podrobne rozobral výpovede jednotlivých svedkov (Q. S., R. G., ktorí nevyvrátili jeho obhajobné tvrdenia. Spochybnil existenciu sumy 650 €, ktorú mal mať poškodený pri sebe a ktorú mu mal násilím zobrať. Na druhej strane je presvedčený, že bolo preukázané jeho tvrdenie, že obžalovaný mal pri sebe pervitín, ktorý videli viacerí svedkovia a teda obrana obžalovaného, že sa snažil poškodenému zobrať a aj zobral pervitín, ktorý neskôr znehodnotil nebola dokazovaním vyvrátená. Nesúhlasí s tvrdením súdu prvého stupňa, že vo veci bolo vykonané kontradiktórne pojednávanie, pretože jemu aj jeho obhajcoví nebolo umožnené, aby vypočuli poškodeného na hlavnom pojednávaní a výsluchu poškodeného sa obžalovaný v prípravnom konaní nezúčastnil. Celú výpoveď poškodeného on považuje za klamstvo a najväčším pochybením súdu je podľa neho to, že poškodený B. Q. nebol na hlavnom pojednávaní vypočutý. Tiež nesúhlasí s vyjadrením prvostupňového súdu o nevierohodnosti svedkýň Z. F. a F. S., ktoré on považuje za pravdivé, potvrdzujúce jeho tvrdenia. Zastáva názor, že jeho konanie voči poškodenému B. Q. spočívalo v odňatí drogy poškodenému z dôvodu, že tento drogy ponúkal ďalším osobám - jeho priateľke Z. F. ako aj matke P. N. X. a takémuto konaniu chcel zabrániť a v konečnom dôsledku aj zabránil, drogu poškodenému zobral i za použitia násilia a túto rozsypal na zem. Má výhrady aj k tomu, že súd uveril poškodenému, ktorý je drogovo závislý, na Slovensko chodievala za nákupom drogy. Tiež vo vzťahu k výroku o treste nesúhlasí so zvýšením trestnej sadzby na rozopätie 4 roky a 8 mesiacov až 8 rokov.

Vzhľadom na porušenie dohovoru o ľudských právach, nezachovanie kontradiktórneho charakteru hlavného pojednávania ako aj na neobjektívnosť pri hodnotení dôkazov prvostupňovým súdom má za to, že súd nerozhodoval nestranne.

Požiadaval o zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci prvostupňovému na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného pridržiavajúc sa písomných dôvodov odvolania konštatoval, že za vážny nedostatok konania považujú to, že nebol vypočutý B. Q., ktorý podľa ich poznatkov prichádza pravidelne do C. za účelom nákupu drog a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a z dôvodu odstránenia tohto nedostatku vrátiť vec súdu I stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby krajský súd vo veci rozhodol sám.

Zástupca krajskej prokuratúry považujúc rozsudok súdu I. stupňa za správny, navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný právom posledného návrhu predniesol: „Ja sa pridržiavam toho čo som uviedol v písomných dôvodoch. Navrhujem vypočuť svedka B. Q.. Je pravdou, že v prípravnom konaní bola vykonaná konfrontácia, ale táto pred súdom čítaná nebola, pričom súd pri svojom rozhodnutí môže prihliadať iba na dôkazy ktoré boli pred súdom vykonané a preto navrhujem, aby bol tento svedok vypočutý.“

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pričom zistil, že okresný súd vo veci rozhodol na základe podstatných chýb konania spočívajúcich v porušení práva na obhajobu obžalovaného, ktoré nebolo možné odstrániť v rámci odvolacieho konania a nadväznosti na uvedené rozhodol predčasne.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd - veta prvá. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Vyššie uvedené právo je prevzaté Trestným poriadkom v ustanovení § 2 ods. 7 Tr. poriadku, podľa ktorého: Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohlo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Právo obžalovaného na spravodlivý, zákonný súdny proces, stíhanie len zo zákonných dôvodov, je najdôležitejšou zásadou trestného konania upravenou v novom Trestnom poriadku.

Z predloženej trestnej veci odvolací súd zistil, že Okresnou prokuratúrou Bratislava IV pod sp. zn. 1Pv 284/14/1104-46 dňa 12.09.2014 bola na obžalovaného R. X. podaná obžaloba pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný je väzbe od 16.05.2014.

Dokazovanie pred súdom bolo vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2014 výsluchom obžalovaného R. X., výsluchom svedkov Q. S., R. G., N. X., prečítaním svedeckej výpovede svedka S. Z., prečítaním znaleckého posudku M. P. P. H. L., oboznámením listinných dôkazov a na hlavnom pojednávaní dňa 16.12.2014 výsluchom svedkov Z. F., F. S. a postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. poriadku bola prečítaná výpoveď poškodeného B. Q. z prípravného konania a súd vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný R. X. k žalovanému skutku uviedol, že potom, ako prišiel poškodený na K. boli spolu na T. S., kde pili alkohol. Potom spolu išli do R., kde poškodený kúpil pervitín, ale on pritom priamo nebol. Po návrate na T. S. videl u poškodeného pervitín a tento ho aj ponúkal a aj on sám si od poškodeného pervitín zobral a užil ho. Pervitín ponúkal poškodený aj jeho mame. Potom spolu išli na byt, kde bol okrem neho a poškodeného aj S. Z., Z. F. a F. S.. Na byte videl, ako mal poškodený pervitín v čiernom vrecúšku. Na byte poškodený pervitín užil a ponúkal ho aj F. a Z.. Nakoľko sa on potom pohádala s Z., z bytu odišiel a vrátil sa na T. S.. Následne uviedol, že druhý deň, keď sa dozvedel, že poškodený chcel zneužiť jeho družku tým, že ju ponúkal pervitínom, hoci sa táto zo závislosti liečila, napadol poškodeného tak, že ho chytil, zatiahol ho pod schody, kde od neho žiadal, by mu vydal pervitín. Poškodeného napadol tak, že ho udral päšťou do tváre, kopol ho kolenom do brucha. Poškodený mu nastriekal do očí slzotvorný sprej a snažil sa ujsť. On poškodeného potom naháňal, chytil ho pri zelovoci a chcel ho odtiahnuť na políciu. Na to sa mu poškodený vyzliekol z bundy a ušiel mu. Poškodený vošiel do trolejbusu, alebo autobusu, kde on voči poškodenému opäť použil násilie a odkiaľ ho on potom vytiahol. Potom poškodený pervitín, ktorý mal u seba zahodil a on ho potom rozsypal.

Uviedol, že vedel, že poškodený má pri sebe peniaze, ale tieto od neho nežiadal. Poprel, že by sa poškodenému vyhrážal zabitím. Uviedol aj to, že vedel, že poškodený príde na K. s väčšou sumou peňazí. Podľa neho poškodený minul na kúpu pervitínu 650,-€.

Uviedol, že poškodeného napadol preto, lebo mu chcel zobrať pervitín a vznikla mu zákonná povinnosť zabrániť poškodenému v trestnom čine. Zároveň zdôvodnil prečo neinformoval, resp. nezavolať políciu skôr, keďže vedel, že poškodený má pri sebe drogy.

Svedok Q. S. uviedol, že v inkriminovaný deň bol vodič trolejbusu č. XX. Na Z. ulici vybehli dvaja chlapci a utekali smerom k trolejbusu, tak ich počkal. Po nastúpení ten menší si sadol a ten vyšší sa postavil vedľa neho. Asi po sto metroch počul, ako nejaká pani vykrikla, že sa bijú v trolejbuse. On ako sa otočil videl, že ten menší ležal na zemi a ten vyšší stál nad ním a ťahal ho po zemi. Na to ich požiadal aby išli von. Ten vyšší nasilu vytiahol nižšieho von z trolejbusu a ešte videl cez okno ako vonku ten vyšší udieral nižšieho rukami do tváre. On oboch ešte slovnou upozornil aby prestali. Potom sa obaja títo chlapci spolu

o niečom bavili a on s trolejbusom odišiel. On sám nevidel, či ten vyšší niečo nižšiemu zobral. Nepočul ani o čom sa spolu bavili.

Svedok R. G. uviedol, že v inkriminovaný čas pracoval ako brigádnik v zelovoci na Z. ulici. Začul krik a videl ako nejaký vyšší chlap naháňal nejakého nižšieho chlapca. Ten nižší kričal o pomoc a snažil sa utiecť. Ten vyšší ho chcel chytiť a hovoril niečo v tom zmysle, že poďme na políciu. Potom nižšieho chytil za bundu a nejakým spôsobom mu ju stiahol a podarilo sa mu stiahnuť nižšiemu aj jeho batoh. Ten nižší zo zeme zdvihol batoh a utekal ďalej. Vyšší zdvihol zo zeme bundu a utekal za ním. Potom ten nižší hľadal svoju bundu. Ten nižší mal zranenia, asi rozbité ústa, bol na tvári krvavý.

Svedkyňa N. X. uviedla, že keď v minulosti prišiel poškodený na K., snažil sa tu zohnať kontakty na nákup pervitínu. Keď v máji prišiel poškodený na K. prišiel k nim na T. S. a hovoril, že má so sebou 600,-eur, za ktoré potrebuje kúpiť pervitín. Ona tieto peniaze nevidela. V priebehu dňa poškodený odišiel a keď sa vrátil, chcel si od nej požičať 6,-eur na vlak, ktoré mu chýbali. Hovoril, že má 50,-eur. Videla, ako má poškodený u seba sáčok, v ktorom bolo niečo biele a tento sáčok mal v nejakom koženom puzdierku. Jej osobne poškodený drogu neponúkal. Poškodený u nich vtedy aj fajčil aj s inými osobami, podľa nej to bol pervitín. Vtedy bola u nich aj F. táto sa s poškodeným k sebe správali normálne.

Svedkyňa Z. F. uviedla, že si na okolnosti prípadu už moc nepamätá, ten deň užívala návykové látky a ubehla odvtedy dlhá doba. S poškodeným sa ona a obžalovaný stretli na R. Z., potom išli spolu na T. S.. Poškodený s obžalovaným niekam odišli a potom sa vrátili späť. Ona išla za F. S. do bytu jej druha na ul. D. Z.. Tam za nimi prišiel aj poškodený s obžalovaným. Na byt priniesol poškodený pervitín, ktorý mal v sáčku. Tento spolu užili ona, poškodený, F., S. a aj obžalovaný. Voči tomu nemal nikto žiadne námietky. Medzi ňou a obžalovaným prišlo k výmene názorov, ale nebolo to kvôli pervitínu a obžalovaný z bytu potom odišiel. Na druhý deň išla s F. a poškodenou do C. kúpiť alkohol. Obžalovaný ich tam čakal asi preto, lebo mu predtým písala F., že ju poškodený obťažoval. Obžalovaný chytil poškodeného. Poškodený nastriekal obžalovanému do očí kaser. Nevidela, že by obžalovaný poškodeného udrel, ale vznikla medzi nimi potýčka. Videla ako obžalovaný potom poškodeného naháňal, chytil ho za bundu, z ktorej sa potom poškodený vyzliekol. Pred incidentom poškodený tvrdil, že nemá peniaze na cestu domov. V čase skutku bola ona liečená v CPLDZ D.. Ona celý incident nevidela, obžalovaného s poškodeným len dobiehala. V prípravnom konaní svedkyňa uviedla, že poškodený im hovoril, že má peniaze na cestu do C., vedela, že v kapsičke na krku mal pervitín. Uviedla, že obžalovaný strhol poškodenému bundu, túto bundu zobrala s F., prehládali ju a zobrali z nej 53,-eur a bundu aj s dokladmi a telefónmi nechali v nejakom vchode. Obžalovaný im nespomínal, že by poškodenému niečo zobral.

Svedkyňa F. S. uviedla, že pre odstup času sa pridrižiava skorších výpovedí, ktoré urobila na polícii. Vie, že pred skutkom boli ona, obžalovaný, poškodený, Z. a jej priateľ spolu na byte. Poškodený mal v čiernom vrecúšku pervitín, ktorý si tam dali. Z. sa potom pohádala s obžalovaným a tento z bytu odišiel. Ona potom písala obžalovanému, že poškodenú Z. otravuje. S obžalovaným sa dohodla, že on ich počká pri C.. Keď poškodený vyšiel z C., obžalovaný ho zobral bokom, poškodený sa zľakol, kričali na seba. Nevidela že by niekto niekoho udrel. Potom poškodený utekal cez cestu, volal o pomoc, obžalovaný ho chytil a v ruke mu ostala bunda poškodeného. Potom sa jej obžalovaný a poškodený stratili. Nevidela, že by obžalovaný poškodenému niečo zobral. Ona s Z. potom bundu poškodeného zobrali, z tejto mu zobrali 55,-eur. O inej finančnej hotovosti poškodeného nevie. V prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný ju žiadal, aby poškodeného vylákali pred C. a on mu tam zoberie tie veci, čím myslel to piko a asi aj peniaze. Povedal, že poškodeného spraví len o nejaké veci. Videla, ako pred C. udrel obžalovaný poškodeného päťou do tváre, na čo sa poškodenému pustila krv. Potom ho ešte pár krát udrel a v kúte ho tiež bil. Bundu, ktorú mal poškodený mu obžalovaný strhol. Ako sa obžalovaný s poškodeným naťahovali o bundu, Z. zakričala na obžalovaného, že to má vo vrecúšku, ktoré má na krku a ona zakričala to isté. To, že tam má poškodený piko a peniaze vedeli, lebo to tak vždy nosil. Po skutku sa im obžalovaný pochváli, že zobral poškodenému piko a dohodli sa že budú na polícii hovoriť verziu, že obžalovaný zbil poškodeného preto, lebo flirtoval s Z. a robil jej návrhy. Neskôr ju Z. nahovárala, aby zmenila svoju výpoveď v tom zmysle, že obžalovaný poškodeného vôbec nenapadol a nič mu nezobral, lebo mu hrozí vysoký trest. K rozporom vo výpovediach uviedla, že keď bola vypočúvaná na polícii, tak si to ešte pamätala a je to tak, ako výpovede z prípravného konania prečítala na hlavnom pojednávaní prokurátorka.

Súd po splnení zákonných podmienok podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku prečítal výpoveď poškodeného B. Q. z prípravného konania, nakoľko tento svedok nemá na území K. žiadne bydlisko, nie je ani vo väzbe, ani vo výkone trestu odňatia slobody, na ním uvádzanej adrese v H. si zásielky nepreberá a je neznámy, nie je dostupný ani na ním uvádzaných telefónnych číslach.

B. Q. uviedol, že do C. prišiel 15.05.2014. Stretol sa s obžalovaným a jeho frajerkou Z. F., pili spolu alkohol a išli na T. S., kde hulili trávu a pili alkohol. V noci potom išli na M. M. k S.. V byte bol on, obžalovaný, S., Z. a F.. Tu popíjali. Obžalovaný sa pohádal s Z. a odišiel. Oni potom ešte popíjali a potom zaspali. Ráno išiel on, F. a Z. do C., kde on chcel ešte kúpiť alkohol. Ako vyšiel z obchodu, tak ho niekto chytil za bundu, pričom zbadal, že to bol obžalovaný. Tento ho päšťou pravej ruky udrel do tváre, kopol ho kolenom do brucha, stiahol ho za schody, pritlačil ho do rohu a udieral ho päšťou do tváre a kopal kam zasiahol a stále pri tom kričal „daj mi všetky peniaze čo máš, je mi to jedno, kľudne ťa tu zabijem, potrebujem ich, viem že ich máš, daj mi ich sem, lebo ťa zabijem“. On obžalovanému v sebaobrane strekol na obžalovaného slzný sprej, podarilo sa mu vyšmyknúť a utiecť smerom k zelovocu. Obžalovaný utekal za ním, dobehol ho, zdrapil ho zozadu za bundu. Jemu sa podarilo nejako vyvliecť. Obžalovaný jeho bundu prešacoval. Z. zakričala obžalovanému „R. kapsička“ a ukázala mu na seba na krk a hrud'. Ukazovala teda na miesto, kde on mal cez krk prevesenú na šnúrke taštičku, kde mal peniaze. On zbadal na zastávke autobus do ktorého vběhol a sadol si. Obžalovaný stihol tiež nastúpiť, postavil sa nad neho a hovoril mu „daj mi tie peniaze, kde ich máš, nikto ti nepomôže“. Obžalovaný ho udrel ľavou rukou päšťou do tváre. Na ďalšej zastávke ho obžalovaný vytiahol z autobusu von a rukou nahmatá šnúrku na ktorej mal zavesenú taštičku s peniazmi a túto mu strhol a dal mu ešte jeden úder päšťou do tváre a ušiel.

Do C. prišiel celkom s obnosom 1.000,-eur, niečo minul. V kapsičke mu ostalo 650,-eur. V bunde mal hotovosť 65,-eur, telefón, bankomatové karty, doklady, prehrávač. To, že mal v kapsičke peniaze videla na byte Z. F.. Ako poškodený sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 715,-eur.

Odvolací súd považuje námietky uvádzané v písomnom zdôvodnení odvolania obžalovaným, ktorý sa dožadoval výsluchu poškodeného -svedka v konaní pred súdom aj počas pojednávania, za opodstatnené a v naznačenom smere dáva za pravdu obhajobe.

Podľa zásady bezprostrednosti môže súd pri rozhodovaní prihliadať na tie dôkazy, ktoré v súdnom konaní aj vykonal (§ 2 ods. 19 Tr. por.) za dôsledného dodržiavania zásady kontradiktórneho súdneho konania tj. uplatnenia zásady rovnosti strán pred súdom (§ 2 ods. 14 Tr. por.) za súčasného dodržania práva na obhajobu (§2 ods. 9 Tr. por.).

Čo sa týka poškodeného B. Q. podľa názoru odvolacieho súdu sa jedná o podstatného a dôležitého svedka, ktorý bol priamym konaním obžalovaného dotknutý a poškodený, pričom obžalovaný rozhodne popiera priebeh konania a predovšetkým motív útoku na poškodeného a na svoju obhajobu uvádza, že poškodenému sa nesnažil zobrať peniaze, ale len zabrániť v páchaní drogovej trestnej činnosti.

Okresný súd sa na hlavnom pojednávaní uspokojil len s prečítaním výpovede poškodeného - svedka B. Q. i napriek tomu, že obhajoba a predovšetkým obžalovaný sa dožadoval jeho výsluchu pred súdom tak, aby bolo umožnené obžalovanému pripomienkovať výpoveď svedka a prípadne mu klásť aj otázky na objasnenie skutkového stavu.

Je potrebné podotknúť, že B. Q. jednoznačne v prípravnom konaní k veci vypovedal, že obžalovaný od neho násilím žiadal peniaze, ktoré mal v kapsičke na krku, ktorú mu strhol z krku a zobral spolu s peniazmi v nej uloženými. Útok obžalovaného bol podľa poškodeného tak silný, že na obranu voči obžalovanému použil slzný plyn, ktorý strekol obžalovanému do očí.

Je potrebné pripomenúť, že na uvedených tvrdeniach jak obžalovaný tak aj poškodený zotrvali počas konfrontácie v prípravnom konaní, ktorá však bola vykonaná pred vznesením obvinenia a preto túto nebolo možné čítať ako listinný dôkaz.

Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obžalovaného tak, aby v konaní boli objasnené skutočnosti svedčiace v prospech, ale aj neprospech obžalovaného. Právo na obhajobu patrí

k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje aj rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane.

Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd akceptoval námietky obhajoby a konštatuje, že nevypočutím poškodeného- svedka B. Q. v rámci kontradiktórneho konania bolo vo veci rozhodnuté na podklade nedostatočne zisteného skutkového stavu predčasne.

Je pravdou, že poškodený B. Q. uviedol adresu na doručovanie písomností (C. mitte, G. XX XXXXX C., H.) avšak trvalé bydlisko má uvedené C.- S., pričom podľa vyjadrenia obžalovaného B. Q. často cestuje na K.. V kontexte s uvedeným podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd nevyvinul výraznejšiu snahu na zistenie resp. preverenie pobytu poškodeného v zahraničí a zabezpečenie jeho účasti na hlavnom pojednávaní (predvolanie poškodeným nebolo vyzdvihnuté na uvedenej adrese, pričom sa jednalo len o jediný pokus predvolať poškodeného na pojednávanie, snaha o telefonické informovanie poškodeného o termíne pojednávania, pričom z úradného záznamu čl. 274 nie je zrejme ako často sa súd pokúšal s poškodeným telefonicky spojiť na dvoch telefónnych číslach!). Teda snahu, ktorú vyvinul súd prvého stupňa na zabezpečenie prítomnosti poškodeného na pojednávaní nepovažuje odvolací súd za adekvátnu. Nič nebránilo prvostupňovému súdu využiť aj možnosť overenia pobytu poškodeného B. Q. cestou Interpolu, prípadne použitia ustanovenie § 88 Tr. poriadku, keďže trvalý pobyt má poškodený stále hlásený na území SR, ktorú zákonnú možnosť súd doposiaľ nevyužil. Krajský súd zastáva názor, že pri tak závažnej trestnej činnosti, pre ktorú sa vedie konanie a hrozí uloženie trestu v trestnej sadzbe 3 roky až 8 rokov, je nutné využiť všetky dostupné prostriedky na zistenie pobytu poškodeného a jeho zabezpečenie na hlavné pojednávanie.

Vzhľadom k uvedenej skutočnosti a nepopierateľnému právu obžalovaného vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, ktoré sú v konaní pred súdom vykonávané (§ 34 Tr. poriadku), bude potrebné doplniť dokazovanie v konaní pred súdom tak, ako to naznačil krajský súd, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktorých potreba vykonania vyvstane. Bude potrebné aby sa súd opätovne pokúsil zabezpečiť prítomnosť poškodeného B. Q. na hlavnom pojednávaní za využitia všetkých dostupných a zákonných prostriedkov.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Vzhľadom na zistené nedostatky krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.